

ger, til $2\frac{1}{6}$ pCt af nysnævnte Sum eller ca. 30,000 Rd. Skulde det ogsaa vise sig, at Fradraget burde være større, vil dette blive uden Indflydelse for hele Anstaltens Status, og vi have derfor ingen Betænkelighed ved i det Hele at beregne Livsforsikringsanstaltens beholdne Formue d. 31te December 1866 med Hensyn til livsvarige Forsikringer for Mænd til et Beløb af c. 1,380,000 Rd.

Ved den foretagne Dpgjørelse af Værdierne af samtlige d. 31te December 1866 endnu ikke forfaldne Præmier paa Forsikringer paa Livstid for Mandfolk (i Genhold til den erfarede Dødelighed og en Rentefod af 2 pCt. halvårlig) har det viist sig, at disse Præmier, naar de 5 pCt., der planmæssig betales som Tillæg til Premien, ikke medregnes, have en Capitalværdi af c. . . . . 2,570,000 Rd.
dette lagt til ovennævnte . . . . . 1,380,000 —

giver en samlet Formue af ca. . . . . 3,950,000 Rd.
og naar denne sammenholdes med den fundne Passivsum c. . . . . 3,740,000 —

viser sig altsaa et Overskud af ca. . . . . 210,000 Rd.

Med Hensyn til simple Livrenter har vel ogsaa en lignende Dpgjørelse fundet Sted, men da denne paa Grund af flere Omstændigheder, blandt hvilke særlig maa fremhæves det ringere Antal Interessenter, som forøger Nødvendigheden af at udjevne Dødeligheden, ikke kan have den tilbørlige Paalidelighed, see vi os paa Undersøgelsens nuværende Standpunkt kun i Stand til med Sikkerhed at sige, at der ogsaa i denne Afdeling vil findes et Overskud.

Det vil imidlertid allerede, af hvad vi have fremsat, være blevet det ærede Ministerium klart, at disse Dpgjørelser endnu ikke have naaet den Grad af Sikkerhed, som de senere ville kunne faae. Thi deels har ingen Udjevning af Dødelighedstabellerne fundet Sted, deels have flere Udsondringer af Formuen maattet gøres efter Skjøn. Vi see os derfor kun istand til at angive de fundne Resultater som tilnærmelsesviis rigtige og som saadanne, paa hvilke endnu ingen bestemt Slutning med Hensyn til Fremtiden bør bygges.

Naarligt vilde det være for tidligt at drage den Slutning, at Anstalterne den 31te December 1866 havde et virkeligt Overskud. Thi foruden, at et vist Spillerum imellem Plus og Minus altid ved en saadan Dpgjørelse maa tilstaaes, og foruden, at der endnu findes et vist Antal Contracter om Forsikringer paa 1 Liv, som ikke ere tagne med i Beregningen, maa det ikke forglemmes, at vi endnu Intet vide om Status med Hensyn til de Contracter, som afhænge af 2 Liv, og den vil efter det Anførte vist blive afgørende for Anstalternes Status i det Hele.

Denne Dpgjørelse kræver imidlertid et stort Apparat af Tariffer, og det kan ikke tilraades at beregne disse uden Udjevning. Uregelmæssighederne ville nemlig, naar ingen Udjevning foretages, faae dobbelt Indflydelse ved Combinationen af 2 Liv, og saaledes gøre Resultatet altfor usikkert. De afsluttede Dpgjørelser have imidlertid allerede ført os til Erkendelsen af, at det vil være aldeles nødvendigt snart at tilvejebringe nye Tariffer. Thi om det end til Slutningen skulde vise sig, at Anstalternes Activer og Passiver balancere, kan heraf ikke sluttes, at Tariffatserne ere passende; det vil tværtimod efter al Sandsynlighed vise sig, at store Grupper af Interessenter betale mere end billigt, og at derved det Tab dækkes, som fremkommer ved, at andre store Grupper betale for lidt. Men Beregningen af nye Tariffer til Brug i Fremtiden maa nødvendig begynde med en Udjevning, og derfor er det rigtigst at beregne Tarifferne til Afgjørelsen af Anstalternes Status saaledes, at Arbeidet ogsaa kan benyttes ved Udarbejdelsen af nye Tariffer, som i det Væsentlige ere baserede paa den Dødelighed, der i Virkeligheden har viist sig at være tilstede imellem Anstalternes Interessenter i de første 24—25 Aar af hines Existens.